

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200585
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620200585.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO : 35831154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795 proti žalovanému E. Č., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom E. XXX, okres B. C., o zaplatenie sumy 2.363,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.363,49 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietam.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 28. 2. 2020 sa právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155) domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.363,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26. 7. 2017 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130) a žalovaný uzatvorili 7. 4. 2015 zmluvu o pôžičke č. 6200538/00157618066 na základe, ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.800 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splácať túto pôžičku v 60 pravidelných mesačných splátkach po 81,93 eur, až do splatenia celkovej sumy pôžičky 4.915,80 eur. Do spisania žaloby však žalovaný uhradil na záväzky z tejto zmluvy len 1.802,46 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou právny predchodca žalobcu listom z 25. 5. 2017 (Predžalobnou upomienkou) vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, načo mu aj poskytol dodatočnú lehotu v trvaní 30 dní. Právny predchodca žalobcu pritom tiež upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, a preto právny predchodca žalobcu využil oprávnenie podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a 19. 7. 2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z 20. 7. 2017 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.) K zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, neurčuje však začiatok plynutia premičacej doby. Neuhradením splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac ako tri mesiace, a preto právnenému predchodcovi žalobcu vzniklo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný naraz v celom rozsahu. Celkový dlh žalovaného ku podaniu žaloby predstavoval sumu 2.363,49 eur a právny predchodca žalobcu si týmto tiež uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania počnúc od 6.

dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko toto oznámenie bolo zaslané iba obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Právny predchodca žalobcu súčasne výslovne vyhlásil, že zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad vo výške 277,76 eur si neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť 4.165,95 eur, ktorú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení, pričom k výpočtu tejto sumy právny predchodca žalobcu dospel tak, že počet splátok (26) vynásobil výškou jednotlivých splátok (81,93 eur), ku ktorej sume potom pripočítal dlžnú sumu po zosplatnení (2.035,77 eur.) Ku spísaniu žaloby uhradil žalovaný 1.802,46 eur, ktorá suma predstavuje riadne splátky poskytnutého finančného plnenia. Právny predchodca žalobcu si v žalobe uplatnil aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to vo výške 0 eur. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) sa stala právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so Všeobecnou úverovou bankou, a.s.

2. Uznesením tunajšieho súdu č.k. : 21Csp/15/2020 - 120 z 9. 9. 2020 vyššia súdna úradníčka rozhodla, že sa pripúšťa, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu (Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155) ako nový žalobca vstúpila Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO : 35831154. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. 10. 2020.

3. Dňa 19. 1. 2021 bolo na tunajší súd doručené doplňujúce podanie právneho predchodcu žalobcu, v ktorom uviedol, že predložená úverová zmluva spíňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom odkázal aj na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdného dvora EÚ z 9. 11. 2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok, tak s poukazom na § 282 CSP žalobca navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

4. Žalovaný sa napriek výzve tunajšieho súdu k žalobe a k jej doplneniu nijako písomne nevyjadril.

5. Pojednávania konaného na tunajšom súde 25. 5. 2021 sa nezúčastnil predvolaný zástupca žalobcu a ani žalovaný, avšak zástupca žalobcu svoju neúčast písomne ospravedlnil a vyjadril súhlas s konaním pojednávania v neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast nijako neospravedlnil.

6. Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie dôkazmi označenými a pripojenými žalobcom (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol.)

7. Z osvedčeného odpisu notárskej zápisnice sp. zn. : N 3283/2017, NZ 54215/2017 a NCRIs 55029/2017, napísanej v sídle spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, 11. decembra 2017, notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 (viď č.l. 7 až 14 spisu) v spojení s prílohou 1 projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov k 30. 6. 2017 (viď č.l. 15 spisu) súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a.s. sa stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku rozdelenia zlúčením, keď ako právny nástupca pokračovala v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti (t.j. podnikania mimo častí Triangel - splátkový predaj a Leasing QCar.)

8. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 7. 4. 2015 (viď č.l. 22 až 28 spisu) vyplynulo, že tento právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.800 eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s odplatom v 60 pravidelných mesačných splátkach po 81,93 eur. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná k 20. 5. 2015, termín splatnosti každej ďalšej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti bol dojednaný v podobe : „04/2020“. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný na základe tejto zmluvy zaplatiť bola v zmluve uvedená vo výške 4.915,80 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 2.115,80 eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola v zmluve uvedená v sadzbe 27,88 %, pričom priemerná hodnota RPMN bola uvedená v sadzbe 18,34 %. Rovnako odplata bola vyčíslená v sadzbe 27,88 %, a fixná úročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 27,88 %. Doba trvania zmluvy bola dojednaná „do splatenia všetkých záväzkov žalovaného podľa tejto zmluvy“. Spôsob čerpania pôžičky bol dojednaný prevodom na účet vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. Z obsahu zmluvy tiež vyplýva, že poistenie schopnosti splácať úver (poplatky na poistenie) nebolo v tomto prípade dojednané, a taktiež neboli

obsahom tejto zmluvy ani dojednania o iných druhoch poplatkov. Z II. bodu zmluvy vyplynulo, že právny predchodca žalobcu si overoval bonitu žalovaného pred uzatvorením tejto zmluvy. Z IX.2. bodu zmluvy súd zistil, že splátka bola definovaná ako peňažná čiastka dohodnutá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za obdobie jedného mesiaca, ktorou žalovaný spláca celkovú čiastku, ktorú má na základe zmluvy zaplatiť a skladá sa z dohodnutého anuitného úroku, príslušnej časti istiny a aj poistenia, ak bolo dojednané poistenie schopnosti splácať úver. V bode IX.9.2 bolo tiež dojednané, že právny predchodca žalobcu je oprávnený v prípade, že nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu splátok spotrebiteľského úveru, požiadať od žalovaného zaplatať celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou, t.j. vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak by bol žalovaný v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

9. Z listiny označenej ako : „Prehľad splátok a úhrad“ (viď č.l. 33 až 35 spisu) súd zistil, že v období od 7. 4. 2015 do 31. 12. 2019 žalovaný na úhradu záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy celkovo uhradil 1.802,46 eur s tým, že v uvedenom období, ktorého sa týkal tento prehľad splátok a úhrad bola posledná splátka zo strany žalovaného (vo výške 81,93 eur) zaplatená 16. 3. 2017.

10. Z „Predžalobnej upomienky“ z 25. 5. 2017 (viď č.l. 31 spisu) v spojení s dokladom o doručení, t.j. doručenkou nachádzajúcou sa na č.l. 32 spisu mal súd preukázané, že 25. 5. 2017 vyhotovil právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) pre žalovaného písomné upozornenie, že k uvedenému dňu eviduje k zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej 7. 4. 2015 nedoplatok žalovaného na splátkach v celkovej výške 245,79 eur, ktorý žiada od žalovaného uhradiť bezodkladne s tým, že ak do 5. 7. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci marec 2017, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť, pričom toto upozornenie bolo žalovanému doručené 29. 5. 2017.

11. Z „Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 20. 7. 2017 (viď č.l. 30 spisu) vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) uvedeného dňa vyhotovil pre žalovaného oznámenie, že jeho dlh z úverovej zmluvy zo 7. 4. 2015 sa stal pre neuhradenie dlžných splátok v lehote uvedenej v predžalobnej upomienke z 25. 5. 2017 splatným v celom rozsahu naraz, pričom celková dlžná čiastka žalovaného k uvedenému dňu predstavovala sumu 2.363,80 eur s tým, že táto suma sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplata, a že žalovaný po doručení tohto oznámenia je povinný uhradiť celkový dlh právnemu predchodcovi žalobcu.

12. Zo žalovaným nepopretého skutkového tvrdenia právneho predchodcu žalobcu (v žalobe), že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené 20. 7. 2017 (ktoré tvrdenie nepriamo vyplýva z jeho tvrdenia o uplynutí 6 dňovej lehoty od doručenia tohto oznámenia ku 26. 7. 2017, od ktorého dňa si v žalobnom petite právny predchodca žalobca uplatňoval nárok na úroky z omeškania), ktoré preto možno podľa § 151 v spojení s § 300 CSP (a v súlade s úijným právom) považovať za nesporné, súd zistil, že toto oznámenie bolo žalovanému doručené 20. 7. 2017.

13. Rovnako pre nepopretie žalovaným podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP (a v súlade s úijným právom) bolo nesporné skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalobcu (VÚB, a.s.), že jeho právny predchodca (Consumer Finance Holding, a.s.), splnil svoj záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015 a poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.800 eur.

14. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné vysvetliť, že podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ má vnútroštátny súd ex offo (aj bez návrhu spotrebiteľa) povinnosť prihliadať na nekalú povahu zmluvných ustanovení v spotrebiteľskej zmluve (t.j. na existenciu neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve), z čoho vyplýva, že vo vzťahu k nekalým (neprijateľným) podmienkam v spotrebiteľskej zmluve nezaťažuje spotrebiteľa žiadna povinnosť tvrdenia. Judikatúra Súdneho dvora EÚ a ani iný prameň úijného práva však inak, teda vo vzťahu k ostatným skutkovým okolnostiam, ktoré sa netýkajú existencie nekalých (neprijateľných) podmienok v spotrebiteľských zmluvách, neupravuje spotrebiteľovu povinnosť tvrdenia. Preto možno mať za to, že povinnosť tvrdiť (mimo rámec skutkových okolností týkajúcich sa nekalých podmienok) v zmysle slovenského procesného práva (§ 150 ods. 1 CSP v spojení s § 300 CSP) zaťažuje spotrebiteľa rovnako ako každú inú stranu sporu. Takisto (pre absenciu osobitnej úpravy v úijnom práve) zaťažuje spotrebiteľa podľa vnútroštátneho práva (§ 151 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 300 CSP) povinnosť účinného popretia skutkových tvrdení protistrany, ktoré sa týkajú okolností nesúvisiacich s existenciou nekalých (neprijateľných) podmienok v spotrebiteľských

zmluvách. Prípadný poukaz na ustanovenie § 295 CSP vôbec neobstojí, pretože toto ustanovenie výslovne hovorí (len) o možnosti (ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie veci) súdu ex offo vykonávať dokazovanie, teda týka sa výlučne dokazovania. Avšak dôkaznú povinnosť nemožno stotožňovať s povinnosťou tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP, resp. s povinnosťou účinne poprieť skutkové tvrdenia protistrany podľa § 151 ods. 1, ods. 2 CSP. Dokazovanie totiž prichádza do úvahy až vo vzťahu k predneseným skutkovým tvrdeniam, teda až potom ako si strana sporu aspoň splnila povinnosť tvrdenia, resp. povinnosť účinného (vlastným skutkovým príbehom) popretia skutkových tvrdení protistrany (viď aj právny názor v komentári k § 295 CSP, str. 1030 až 1031 Civilný sporový poriadok, autori - Števíček a kolektív, r. 2016, vydavateľstvo C.H.BECK.)

15. Vo vzťahu k nesporným skutkovým tvrdeniam sa dokazovanie nevykonáva (článok 17 základných princípov CSP - zásada hospodárnosti) a súd si ich osvojí ako zistený skutkový stav.

16. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdiť podľa nasledovných hmotnoprávných ustanovení.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

20. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015, ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q.Á. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015 napĺňa charakteristiku zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (právnym predchodcom žalobcu = Consumer Finance Holding, a.s.) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Táto zmluva je však aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, pretože bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, teda osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a žalovaným ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, teda fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. V súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo 7. 4. 2015 neboli súdom zistené žiadne okolnosti odôvodňujúce záver o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odplata (vyjadrená vo forme RPMN) nebola vypočítaná nesprávne v neprospech spotrebiteľa a jej výška bola v súlade s limitmi vyplývajúcimi z § 53 ods. 6 OZ a jeho vykonávacím predpisom (§ 1 a § 1 ods. 4 nariadenia.) Rovnako súd nezistil v danej zmluve žiadne neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 1, resp. § 53 ods. 4 OZ, ktoré by mali vplyv na výšku žalobou uplatneného nároku. Súd tiež skúmajúc ex offa (podľa § 54a OZ), či nedošlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný, a to ani v premlčacej dobe podľa § 103 OZ, pretože splatnosť najstaršej splátky, pre nezaplatenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nastala 20. 3. 2017 (posledná platba žalovaného pred zosplatením bola vykonaná ešte pred týmto dátumom - 16. 3. 2017) a žaloba bola v tejto veci podaná na tunajšom súde 28. 2. 2020, teda ešte pred uplynutím zákonnej trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ v spojení s § 103 OZ. Zmluvný úrok bol v súlade s § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaný priamo v spotrebiteľskej zmluve. Poplatky (vrátane poplatkov na poistenie schopnosti splácať úver) neboli síce v zmluve dojednané, avšak žalobca si ani nárok na žiadne poplatky neuplatňoval. Rovnako si žalobca neuplatňoval nárok na zmluvnú pokutu ani nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

30. Žalovaný mal na základe zmluvy zaplatiť celkovú sumu 4.915,80 eur (60 splátok obsahujúcich istinu a zmluvný úrok v sadzbe 27,88 % ročne x výška jednej anuitnej mesačnej splátky - 81,93 eur), a zaplatil pritom celkovo (na splátkach) sumu 1.802,46 eur. Suma, na ktorú by mal tak mať žalobca nárok by predstavovala 3.113,34 eur (4.915,80 eur - 1.802,46 eur), avšak, keďže žalobca, resp. jeho právny predchodca si uplatnil (z nejakého dôvodu) nárok len na sumu 2.363,49 eur, súd podľa § 216 CSP viazaný rozsahom jeho žalobného návrhu, ktorý nesmel prekročiť, mu mohol podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch priznať iba nárok na uplatnenú sumu 2.363,49 eur.

31. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.363,49 eur od 26. 7. 2017 do zaplatenia, tak keďže súd mohol podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia a § 121 ods. 3 OZ priznať žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne len zo sumy dlžnej istiny, a nie aj zo sumy dlžných zmluvných úrokov (keďže nemožno priznať úroky z omeškania ako jeden druh príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ z iného druhu príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, nakoľko by išlo o neprípustný anatocizmus, ktorý nemá oporu v zákone, a nič na tom nemôže zmeniť ani dohoda strán, pretože zákaz anatocizmu vyplýva z § 121 ods. 3 OZ ako kogentného ustanovenia, ktoré nemožno obísť ani zmluvným dojednaním, keďže takéto dojednanie by bolo absolútne neplatné podľa § 39 OZ - viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. : 29Odo/689/2006, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. : 22Co/67/2017), a žalobca, resp. jeho právny predchodca v žalobe a ani v jeho neskorších doplňujúcich podaniach neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, v akom pomere započítal žalovaným (na splátkach) zaplatenú sumu 1.802,46 eur na istinu a na zmluvné úroky, a teda keďže nebolo možné určiť, koľko z celkovej (uplatnenej) dlžnej sumy vo výške 2.363,49 eur predstavuje dlžná istina (z ktorej jedinej by prislúchal žalobcovi nárok na úroky z omeškania), a koľko predstavujú dlžné zmluvné úroky, súd nemohol podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 121 ods. 3 OZ vôbec priznať žalobcovi nárok na uplatnené úroky z omeškania (pre nedostatočné unesenie bremena tvrdenia, ktoré zjavne vychádzalo z jeho nesprávneho právneho posúdenia veci, keď sa nesprávne domnieval, že má nárok na úroky z omeškania aj z dlžného zmluvného úroku.) Nie je pritom úlohou súdu nahrádzať žalobcovu povinnosť tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP a z priložených dôkazov zisťovať za žalobcu tieto skutočnosti (viď aj § 132 ods. 2 CSP, ktorý to zakazuje.) Súd preto

podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 121 ods. 3 OZ v časti uplatneného nároku na úroky z omeškania žalobu zamietol.

32. Porovnajúc žalobou uplatnený nárok (na sumu 2.363,49 eur s príslušenstvom) a výšku súdom priznanej sumy (2.363,49 eur bez príslušenstva) súd mal za to, že v zásade bol plne úspešným žalobca, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP súčasne vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.